

מ"ת 8297/04/14 - מדינת ישראל נגד ירון כהן,דניאל כהן,מאור כהן,אבי נימרוד אילוז,יניב אילוז,אברהם כהן

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופטת נאוה בן-אור

מ"ת 8297-04-14 פרקליטות מחוז ירושלים פלילי נ' כהן(עציר) ואח'

המבקשת

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
עו"ד ענת כהן

נגד

המשיבים

1. ירון כהן (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד שאול עזרא ומיה ברקאי
2. דניאל כהן (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד אריאל הרמן
3. מאור כהן (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד אלכס גפני
4. אבי נימרוד אילוז (עציר)
5. יניב אילוז (עציר)
- שניהם ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
6. אברהם כהן
- ע"י ב"כ עו"ד גדי טל

החלטה

בשני כתבי אישום נפרדים מייחסת המבקשת למשיבים עבירות הקשורות באירוע אלים שהתרחש בין משיבים 1 עד 3 לבין משיבים 4 ו-5 ביום 21.3.14. למשיב 6 מייחסת המבקשת עבירות של שיבוש מהלכי משפט וניסיון להשמדת ראיה בעקבות אותו אירוע אלים. הבקשה שלפניי היא כי אורה על מעצרו עד תום ההליכים של משיבים 1 עד 5 ועל החמרת תנאי השחרור שנקבעו למשיב 6.

כאמור האירוע התרחש ביום 21.3.14. ירון כהן (משיב 1) הוא אביהם של דניאל כהן ושל מאור כהן (משיבים 2 ו-3 בהתאמה) ואחיו של אברהם כהן (משיב 4). אברהם ויניב אילוז הם אחים. בין משפחת כהן לבין משפחת אילוז קיים סכסוך. ביום האירוע התרחשה תקרית אלימה בין שתי הקבוצות ברחוב הנמצא בשכונת הר חומה בירושלים. על פי המפורט בכתבי האישום, משיבים 1 עד 3 פגשו את משיב 6 סמוך לבית מגוריו ולאחר הביקור יצאו לדרכם. אותה עת הגיעו לרחוב האחים אילוז. שני הצדדים עצרו את כלי הרכב שלהם ויצאו מהם. כולם היו חמושים במוטות ברזל ובסכינים והחלו לתקוף האחד את השני. משיבים 1 ו-2 דקרו את משיב 4 ואילו משיב 3 היכה את משיב 5 במוט ברזל. מנגד, דקרו משיבים 4 ו-5 את משיבים 2 ו-3 והיכו אותם במוט ברזל. בנוסף השליכו המשיבים כולם אבנים האחד לעבר השני ומשיב 3 אף ניפץ את השמשה הקדמית של רכבם של משיבים 4 ו-5.

כתוצאה מהמעשים הללו, נגרמו למשיב 4 שני חתכים בקרקפת, דקירה בכתף שמאל, דקירה עמוקה במותן שמאל ודקירה בגב התחתון. למשיב 1 נגרמו חבלות בברכיו, למשיב 2 נגרם פצע בראשו שנתפר בסיכות, חתך שטחי בצוואר באורך 2 ס"מ, חתך בכתף באורך 5 ס"מ וכן חתכים עמוקים בידו הימנית שגרמו לקרע בגידים והצריכו ניתוח. למשיב 3 נגרמו שני פצעים פתוחים בראשו שנתפרו בסיכות תחת הרדמה מקומית וחתך עמוק בידו הימנית שהצריך תפירה.

כל כך באשר למעשי האלימות.

בנוסף, כתב האישום שהוגש נגד בני משפחת כהן, מוסיף ומתאר כי בעקבות בקשתו של משיב 1 התקשר משיב 6 לחברו, מוחלץ אבו סנינה, וביקש אותו כי ייקח את רכבם למגרש מכוניות בעטרות על מנת לשטוף את הרכב מבפנים ומבחוץ. כך עשה מוחלץ, אולם המשטרה הגיעה לעטרות ותפסה את הרכב. עוד נטען בכתב האישום כי כשחזרו משיבים 1 עד 3 לרכבם, נסעו לביתו של משיב 6 ואספו אותו. במהלך הנסיעה המשותפת שאלו משיבים 2 ו-3 את משיבים 1 ו-6 מה יספרו בקשר לאירוע האלימות, והללו אמרו להם כי עליהם לומר שהותקפו על ידי ערבים.

בשל התנהלות זו מייחסת כאמור המבקשת למשיבים 1 עד 3 ולמשיב 6 עבירה של שיבוש מהלכי משפט ולמשיבים 1 ו-4 מייחסת היא עבירה של ניסיון להשמדת ראיה.

ב"כ משיב 6 טוען כי אין בחוק מקור חוקי להגשת בקשה למעצר בית אם לא נתבקש מעצרו של הנאשם. נסיר מיד עניין זה מעל הפרק ואעשה זאת על דרך הקיצור תוך הפניה להחלטתו של בית המשפט העליון (כב' השופטת ד' דורנר) בבש"פ 952/00 **מדינת ישראל נ' חוטר ישי**, פ"ד נ"ד(1) 638. מקור חוקי יש אפוא.

בנוסף טוען ב"כ משיב 6 כי אין ראיות לכאורה לביסוס המיוחס לו בכתב האישום שכן תמליל האזנת הסתר עליו מסתמכת המבקשת, אינו מלמד שדבריו כווננו לכך שהמשיבים 2 ו-3 יטענו במשטרה כי הותקפו על ידי ערבים אלא הם נאמרו במענה לשאלה מה עליהם לומר לרופאים בטר"מ. יתרה מזו, עיון בהודעותיהם של משיבים 2 ו-3 במשטרה מלמד כי לא הודרכו כלל וכלל ולא מסרו למשטרה כל גרסה. עוד טוען הוא בהקשר זה כי יש להבין את דבריו באותה שיחה מוקלטת כניסיון לברר מה קרה וכל התבטאות המושמעת מפיו, נאמרה בעידן דריתחא ולא מתוך כוונת מכוון. אשר לניסיון להשמדת ראיה, לטענת ב"כ משיב 6 אין כל ראיה כי מרשו הוא זה שביקש ממוחלץ לשטוף את הרכב. מכל מקום, גם בהנחה שקיימות ראיות לכאורה הרי שאין בהן כדי לבסס עילת מעצר. ממילא אין בהן כדי להצדיק שחרור בתנאים כה מגבילים כפי שמבקשת המבקשת, היינו, מעצר בית מלא בפיקוח. בהקשר זה מוסיף הוא כי מרשו הוא אדם מבוגר יחסית, בן 47, אין לו עבר פלילי והוא ממלא תפקיד בכיר בחברת ה"גיוון". הותרתו במעצר בית תפגע קשות בו ובמשפחתו שכן הוא המפרנס היחיד והוא עלול אף לאבד את מקום עבודתו.

הגעתי למסקנה כי אין בחומר הראיות כדי להצדיק את ההגבלה על חירותו של משיב 6 כפי שמבקשת המבקשת. מדבריו של מוחלץ עולה כי היוזמה והבקשה לשטוף את הרכב באה ממשיב 1. אכן, לכאורה, משיב 6 הוא שהסיע את מוחלץ ברכבו שלו למקום בו חנה רכבם של משיבים 1 עד 3 ונתן לו את המפתח. כך גם אין לשלול את האפשרות שהיה מודע לסיבה בעטיה התבקשה שטיפת הרכב (העלמת כתמי הדם), אולם איני סבורה כי סיכויי ההרשעה ביחס לעבירה

של ניסיון להשמדת ראיה המיוחסת למשיב 6, גבוהים במידה מספקת עד שניתן לבסס על כך עילת מעצר וכך גם לא הגבלת חירות פחותה, היינו, מעצר בית מלא.

אשר לעבירת השיבוש, גם כאן עיון בתמליל אליו מפנה המבקשת, מלמד כי הרעיון לומר שערבים הם שתקפו את בני משפחתו בא מצידו של משיב 6 במענה לשאלה מה יגידו בטר"מ. השאלה אם מכאן ניתן להסיק שמחשבתו של משיב 6 כוונה גם למה שייאמר בחקירת המשטרה, תתברר במהלך המשפט, אולם בנסיבות אלה, עוצמתן של הראיות נחלשת.

לכך יש להוסיף כי משיב 6 נעדר עבר פלילי, לא היה מעורב בסכסוך האלים עצמו ואיני סבורה כי המבקשת הראתה שנובעת ממנו בשלב זה מסוכנות כל שהיא או חשש שישבש את מהלכי המשפט.

לפיכך, מסקנתי היא כי די בתנאים שיבטיחו את התייצבותו של משיב 6 למשפט וכי את החשש מפני שיבוש עתידי - ככל שהוא קיים, ניתן לאיין באמצעות הפקדה כספית של ממש ודי בכך.

אם כך אני מורה כי משיב 6 יפקיד סכום של 10,000 ₪ במזומן להבטחת התייצבותו להמשך המשפט ולעמידתו בתנאי השחרור. כמו כן יחתום משיב 6 על ערבות עצמית וצד ג' בסכום זהה וימציא שני ערבים נוספים שיחתמו על ערבות עצמית וצד ג' בסכום האמור להבטחת התייצבותו למשפט ועמידתו בתנאי השחרור. בנוסף, נאסר על משיב 6 להיות בקשר עם מי מעובדי חברת הגיחון שהיו מעורבים באירוע הנדון.

ועתה ליתר המעורבים.

בכל הנוגע למשיב 1, הודיע בא-כוחו כי לא הספיק לעיין באופן מעמיק בחומר הראיות ולפיכך שומר הוא על זכותו לקיים דיון בסוגיה זו. ממילא ביקש הוא דחייה בנוגע לדיון בעילת המעצר. לטענתו בשל העיכוב שחל בהעברת חומר החקירה לעיון הסנגורים, יש להורות על קבלת תסקיר מעצר כבר בשלב זה.

במצב הדברים הנתון, שמעתי טיעון מצידה של המבקשת שיש בו כדי להצדיק את המשך מעצרו של משיב 1 עד לאחר שיתקיים דיון מפורט בקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. עוד יש לציין כי למשיב 1 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, אלימות ומרמה והוא ריצה בגינן עונשי מאסר ממושכים. ממאסרו האחרון שוחרר ביום 20.10.13. בנסיבות אלה, לא נמצאה לי הצדקה להורות על הגשת תסקיר מעצר בטרם יישמעו טענות הסנגור בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

המשך הדיון בעניינו של משיב 1 יתקיים ביום 22.4.14 בשעה 14:30.

המשיב 1 יובא באמצעות שב"ס.

באשר למשיבים 2 ו-3. מערכת הראיות נגדם מתבססת, בין היתר, על תמליל האזנת סתר של שיחה שהתקיימה במכוניתם מיד לאחר האירוע. באי-כוח משיבים אלה (כמו גם ב"כ משיבים 4-5) טענו, כי לא ניתן בשלב זה להסתמך על התמליל, שכן טרם הועברו לידיהם הצווים שמכוחם בוצעה האזנת הסתר האמורה. איני סבורה כך. כפי שהובהר על ידי ב"כ המבקשת, בכוונת המבקשת להציג תעודת חיסיון על עניינים שונים הנוגעים לאותם צווים ולפיכך נמנעת בשלב זה העברת הצווים כפי שהם לעיון הסנגורים. מכל מקום, כפי שנראה להלן, האזנת הסתר אינה הראיה היחידה שיש בה כדי לבסס את הנטען כלפיהם. יתרה מזאת, ב"כ משיבים 2 ו-3 התבססו אף הם בטעוניהם על אותו תמליל כדי להראות שבזמן אמת ובאופן אותנטי טענו משיבים 2 ו-3 כי הופתעו על ידי משיבים 4 ו-5 שעשו להם "כיפה אדומה" ואף חסמו את רכבם.

בהאזנת הסתר נשמע משיב 2 אומר שהדוקרן "בתוך הגב שלו" (ומשתמע מכאן שדוקרן שהיה בידו מצא את דרכו לגופו של אחד מבני משפחת אילוז). עוד אומר הוא שדקר "אותו" בפנים ובראש. משיב 3 אומר ש"דפק אלה בתוך הראש" של משיב 4 ועוד ביטויים כאלה ואחרים, מהם ברור שהשניים מודים בכך שנקטו אלימות חמורה כלפי משיבים 4 ו-5. יצוין כי כל המשיבים (היינו, משיבים 1 עד 5) שומרים על זכות השתיקה ולא מסרו גרסה בכל הנוגע למעשי האלימות.

בנוסף להאזנת הסתר, מתבססת המבקשת על עדויותיהם של עדי ראיה אובייקטיביים לאירוע האלימות. אכן לא כל אחד ראה הכל אולם מן העדויות מצטיירת תמונה כדלהלן:

העד א.ד. שהגיע למקום ברכבו יחד עם אשתו, ראה את שמשות רכבם של משיבים 4 ו-5 מנופצת ומחוצה לו עמד בחור צעיר שהחזיק מוט ברזל ביד. העד החל לצפור ואז אותו בחור נכנס לרכבם של משיבים 4 ו-5 כאשר קודם לכן הוא עמד סמוך יותר לרכבם של משיבים 1 עד 3 שעמד בכיוון הנגדי. ברגע שאותו בחור נכנס לרכבם של משיבים 4 ו-5, פתח רכב זה בנסיעה מהירה מן המקום. מנגד החל גם רכבם משיבים 1 עד 3 בנסיעה מהירה מן הכיוון ההפוך.

העד א.ר. שהיה ברחוב ראה לפתע בין 5 ל-7 אנשים רצים כשבידיהם מקלות ברזל. חלקם נכנסו למכונית קאיה שחורה (רכבם של משיבים 4 ו-5) וחלקם למכונית מאזדה אפורה (רכבם של משיבים 1 עד 3) ושתי המכוניות נסעו מהמקום. אותו עד ראה את נהג המאזדה פצוע בראשו וכשהתקרב למקום ראה על הכביש הרבה מקלות שדם עליהם, וברזלים.

העדה ה.ד. עמדה על מרפסת דירתה וקלטה שלושה נערים מחזיקים באלות ואז הבחינה ברכב שלפי תיאורו הוא רכבם של משיבים 4 ו-5. כשהרכב המתקרב ראה את הנערים הוא האט ואחד מן השלושה נשכב על רכב המתקרב וניפץ את שמשותו. בשלב זה היא התחילה לצרוח ונכנסה לביתה. כשיצאה שוב ראתה את הנערים זורקים אבנים וסלע שהיה על הכביש.

עוד עדים מתארים חלקים שונים של האירוע.

ראיה נוספת היא חוות דעת של מז"פ ממנה עולה כי ברכבם של משיבים 4 ו-5 נמצא דם של בני משפחת כהן הן בחלקו החיצוני והן בחלקו הפנימי וכך גם על מכנסיו של משיב 5.

ב"כ משיב 2 טוען כי מהאזנת הסתר עולה תמונה שלפיה מרשו (כמו גם יתר בני משפחת כהן המעורבים) תפסו את עצמם כמותקפים על ידי משיבים 4 ו-5 וכי משיב 2 שנפצע קשה מאוד זקוק לטיפול רפואי אותו אינו מקבל בין כתלי הכלא. כך טוען גם ב"כ משיב 3.

עיון בחומר הראיות הביאני למסקנה כי בידי המבקשת חומר חקירה שיש בו כדי לבסס כראוי את המיוחס בכתב האישום למשיבים 1 עד 3 וכי אין לומר כי המדובר בנסיבות של הגנה עצמית. מן החומר עולה כי משיבים 1 עד 3 היו מצוידים בכלי משחית והם הפליאו מכותיהם במשיבים 4 ו-5. על פניו, התיאור העולה מעדויות עדי הראיה אינו עולה בקנה אחד עם התגוננות מפני תקיפה. אכן המבקשת אינה יודעת כיצד החלה התקיפה, היינו, האם היתה זו תקיפה מתוכננת, אולם כך או כך, על פי הראיות לכאורה, משיבים 1 עד 3 היו מסוגלים "להשיב מלחמה שיערה" והמעשים המיוחסים להם אינם מתיישבים עם התגוננות גרידא.

מסקנתי אפוא כי קיימת תשתית ראייתית לביסוס עילת מעצר ועילה זו קמה מאליה לנוכח המסוכנות הנובעת מן המעשים המתוארים לעיל.

עם זאת, המדובר בצעירים (האחד יליד 1994 והאחר יליד 1995) שאין להם הרשעות קודמות. נגד כל אחד מהם תלוי ועומד כתב אישום בבית משפט השלום בירושלים בעבירות רכוש. בנסיבות אלה ובטרם אחליט סופית בבקשה, נראה כי נכון יהיה לבחון אפשרות של חלופת מעצר באמצעות שירות המבחן.

לפיכך אני מורה לשירות המבחן למבוגרים להכין תסקיר מעצר בעניינים של משיבים 2 ו-3.

התסקיר יוגש עד ליום 30.4.14 והמשך הדיון בעניינים יתקיים ביום 1.5.14 בשעה 08:30.

המשיבים יובאו באמצעות שב"ס.

ההחלטה תומצא לשירות המבחן למבוגרים.

אשר למשיבים 4 ו-5, כאמור ברכבם נמצא דם של בני משפחת כהן. כמו כן מתמליל האזנת הסתר עולה לכאורה כי משיבים אלה הפתיעו את משיבים 1 עד 3 והם אלה שיזמו את תחילת האירוע. לכך יש להוסיף כי מן הדברים שמסר עד הראיה א.ר. האירוע התחיל בכך שמרכב הקאיה (היינו, רכבם של משיבים 4 ו-5) יצאו אנשים שהרביצו לאלה שהיו ברכב המאזדה. דברים אלה משתלבים בתמליל האזנת הסתר. מכל מקום, מכלול הראיות מראה כי המדובר בקטטה הדדית שבה כל אחד מן המשיבים היה מעורב בה באופן משמעותי ביותר. איני סבורה כי בחינה לכאורית של חומר הראיות מובילה למסקנה אליה חותר ב"כ משיבים 4 ו-5 כאילו מרשיו אך התגוננו מפני התקיפה.

משמצאתי כי יש ראיות לכאורה, הרי שגם כלפי המשיבים 4 ו-5 קיימת עילת מעצר הנובעת מן המסוכנות המצטיירת מן המעשים. משיבים 4 ו-5 הם ילידי 1973 ו-1975 (בהתאמה). לחובתו של משיב 4 הרשעות קודמות בעבירות מרמה,

עמוד 5

אלימות, איומים, תקיפת שוטרים, סמים והחזקת סכין. הוא ריצה עונשי מאסר, אולם נראה כי עבירתו האחרונה היא מלפני 8 שנים ועבירת האלימות האחרונה שביצע היא משנת 1999. אשר למשיב 5, לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של ניסיון לרצח, אלימות, סמים ורכוש והוא שוחרר ממאסר אך לאחרונה. הוא ריצה עונשי מאסר ממושכים ובכללם עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 שנים בגין העבירה של ניסיון לרצח.

עברו הפלילי של משיב 4 אינו מכביד כמו זה של משיב 5, וכעולה מדברי בא כוחו, נסיבותיו האישיות קשות שכן אשתו נמצאת בשלבים אחרונים של היריון בסיכון. בנסיבות אלה, אני סבורה כי גם את עניינו של משיב 4 נכון יהיה לבדוק, בטרם תינתן החלטה סופית בבקשת המעצר, באמצעות שירות המבחן.

לפיכך יגיש שירות המבחן תסקיר מעצר בעניינו של משיב 4.

התסקיר יוגש עד ליום 30.4.14, והמשך הדיון בעניינו של משיב 4 יתקיים ביום 1.5.14, בשעה 08:30.

משיב 4 יובא באמצעות שב"ס.

אשר למשיב 5, הרי שמכלול הנסיבות מוביל למסקנה כי לא ניתן לשקול חלופת מעצר בעניינו, ולפיכך אני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

המזכירות תמציא את העתק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים, לשירות בתי הסוהר ולשירות המבחן למבוגרים.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.